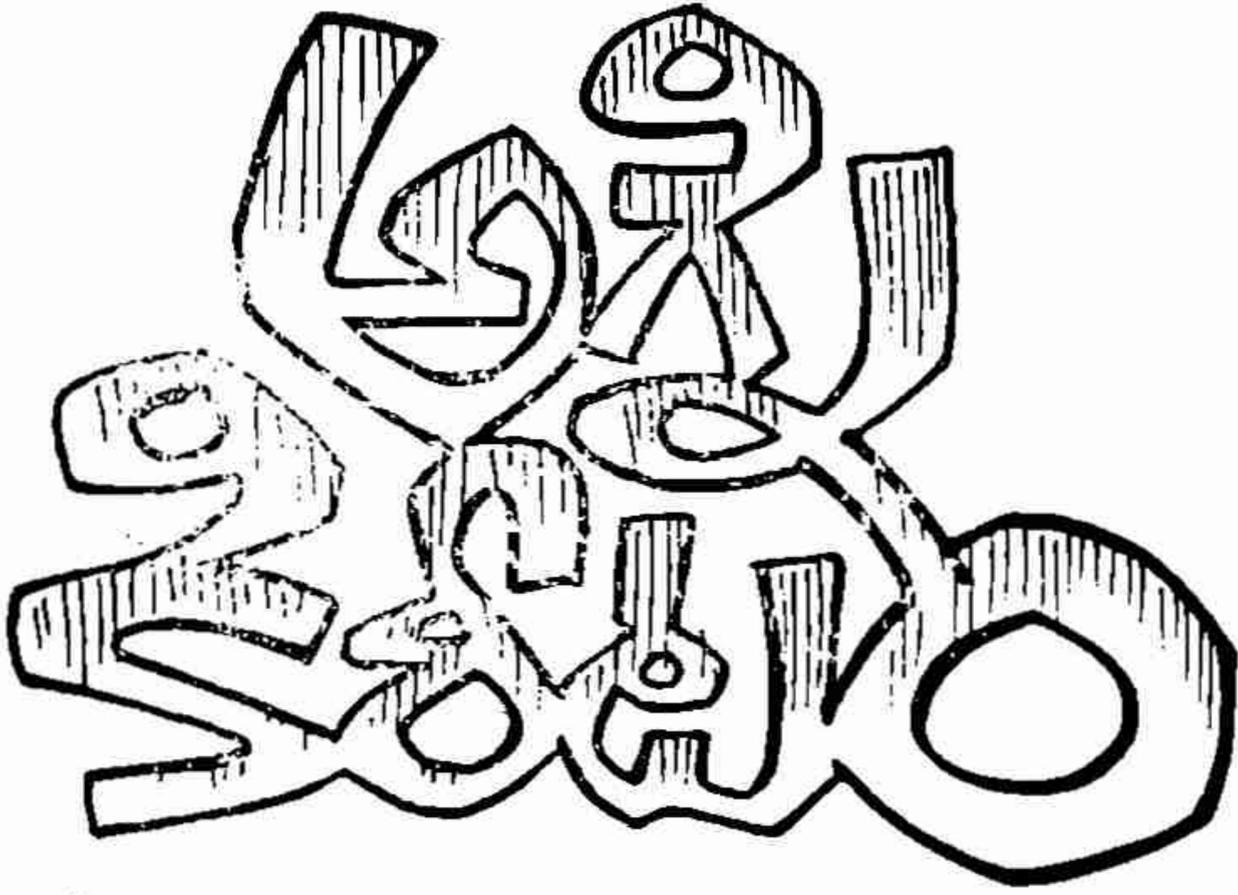

సీరియల్

అక్షయ రవికంకర్

(గత సంచిక తరువాయి)

“ఆల్ రైట్ .... జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఇక ఆ విషయాన్ని వదిలేయ్యి.”

నెలా ఇక మాట్లాడలేదు.

తొందరగానే కస్టమ్స్ చెకింగ్ పూరి చేసుకుని అక్కడినించి బయటపడి లాండయి వున్న క్లెఫ్ట్ దగ్గరకు వెళ్ళారు.

రెండు నిమిషాల్లో పేక్ లో ఎక్కారు.

అప్పటికే చాలావరకు నిండిపోయి వుంది. ఇంకో పది నీట్లు మాత్రమే ఖాళీగా వున్నాయి.

పేక్ బయల్దేరటానికి ఇంకో పదినిమిషాల సమయం వుంది.

సిగరెట్ వెలిగించాడు భారత్.

నెలా కూడా ఓ సిగరెట్టు ముట్టించింది.

అతని మవునాన్ని ఆమె భంగపరచదల్చుకోలేదు.

అతని సెంటిమెంట్ ఇండియన్ ఆని ఆమె మనసు లోనే నవ్వుకుంది.

చిన్నతనంనొచ్చి నెలా విచ్చలవిడిగానే వెరిగింది. చిన్నతనంలోనే ఆమె తల్లిదండ్రులు ఆమెరికానించి వచ్చి కంపూచియాలో నిరపడిపోయారు. ఒక్కతే కూతురు కావటంతో ఆమె గారాబంగా అలా వెరిగింది.

రెండేళ్ళ క్రితం ఓ పేన్ యాక్సిడెంట్ లో నెలా తల్లిదండ్రులిద్దరూ పోయారు.

అప్పుడే నెలా ఒంటరిదే పోయింది.

మరికొన్ని నిమిషాల్లో పేన్ బయల్దేరబోతున్నట్టు ఎనాన్స్ చేశారు.

పేన్ పూరిగా నిండిపోయింది.

కొన్ని క్షణాల తర్వాత పేన్ కదిలింది. ముందుకు పరుగుతీసి గాలోకి లేచింది.

“గుడ్ లెటు కంపూచియా” అన్నది నెలా.

“ఇంకా నువ్వు ఆ డక్టర్ డెవిల్ ఆలోచనలనించి బయటపడలేదా?” అడిగింది.

తలవూపి “ఓ మంచి మనిషిని హత్యచెయ్యటం ఎంత కాదనుకున్నా నాకు బాధనే కలిగిపోంది” అన్నాడు.

“మీ ఇండియన్స్ అంతా ఇంతేనా?”

“అంటే?”

“నీలాగే ఓ హత్యచేసి వణికిపోతూ బాధపడే మనుషులేనా?”

“చాలావరకు అంతే కావచ్చు.”

నవ్వింది నెలా.

“అవునులే.... ఇండియా శాంతికాముక దేశం కదూ?”

అన్నది తర్వాత.

“కరోన్ ను మనం హత్య చెయ్యక తప్పదు. దాన్ని చంపకుండా వున్నట్లయితే ఆమె మనల్ని రొనాల్డ్ ఎపార్ట్ మెంట్స్ లో నించి బయటకు కూడా రానిచ్చి వుండేదికాదు” చిన్నగా అన్నది అతనికి వినపడేలా.

“నిజమే.... నువ్వు కనపడకుండా వుంటే బావుండేది. నేనొక్కడినే వినట్లయితే ఎలాగో ఆమెను కన్విన్స్ చేసే వాడిని. మనిద్దరం ఏకీ పోర్టు దగ్గర కలుసుకునే వాళ్ళం.”

“నో.... ఎన్నటికీ ఆలా జరిగివుండేది కాదు. కేరోన్ అంత సులభంగా నిన్ను వదిలిపెట్టేది కాదు! చివరకి అదే ఈ సానంలో నీ పక్కనే కూర్చునేది.”

భారత్ తిరిగి మవునం వహించాడు.

మూడు నెలల క్రితం అతను కంపూచియా వచ్చాడు. అంతకుముందు కూడా అతను యెన్నోసార్లు అక్కడకు వచ్చాడు భారత దేశం నించి. మిగిలిన దేశాల్లో కంటే అక్కడ మేలురకం వజ్రాలు దొరుకుతాయని అతని నమ్మకం.

ఓసారి ఓ బిజినెస్ ఏజెన్సీలో కేరోన్ తో పరిచయ మయ్యింది. అతని అందం చూసి కేరోన్ పరవశించి పోయింది. ఆప్పటికప్పుడే అతనికి తన హృదయాన్ని ఇచ్చేసింది. ఆ విషయాన్ని తెలుసుకున్న భారత్ ఆమె అందంతో ఆటలాడుకున్నాడు. ఆమె యవ్వనాన్ని కొల్ల కొట్టాడు.

బిజినెస్ పరంగా కూడా కేరోన్ తో తన పనులు ఎన్నో నెరవేర్చుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత వే అతనికి ఓ ఎగ్జిబిషన్ లో సెలాతో పరి

చయం జరిగింది. సెలా కఠోన్ కంటే ఎన్నో రెట్లు అంద
మైన యువతి కావటంతో భారత్ కి కఠోన్ మీద
ఇంట్రస్టు బాగా నే తగిపోయింది.

సెలా కూడా ఆ తని తో ఇండియాకు వస్తానన్నది.
సంతోషంగా ఒప్పుకున్నాడు భారత్.

అక్కడక్కడ ఒకరిద్దరు మాట్లాడుకుంటున్నా చాలా
మంది ప్రయాణీకులు మవునం వహించారు.

సెలా ఒకటి రెండుసార్లు భారత్ తో మాట్లాడాలని
అనుకున్నది. కాని అతన్ని చూసిన తర్వాత ఆ
ప్రయత్నం చెయ్యలేదు.

ఆమెకూడా ఆలోచనలోనే మునిగిపోయింది.

తన తల్లిదండ్రులు అప్పుడప్పుడు ఇండియా గురించి
గొప్పగా చెబుతూ వుండేవాళ్ళు.... భారతీయుల గురించి
భారత స్త్రీల అందచందాల గురించి వింటూ వుండేది.
భారతీయుల నాగరికత, వాళ్ళ స్నేహస్వభావం గురించి
కొన్ని నవలల్లో కూడా చదివింది.

అప్పుడే సెలా ఎప్పటికైనా తను ఇండియా వెళ్ళి
అక్కడ కొన్ని కోజులు గడపాలని యెంతో గాఢంగా
అనుకున్నది.

అందుకే మొదటిసారిగా—కంపూచియాలో జరుగు
తున్న ప్రేడ్ ఎగ్జిబిషన్ లో భారత్ ను కలుసుకున్నప్పుడు
ఆమె హృదయం సంతోషంతో ఎగిరిపడింది.

ఒకరి అందం ఒకరిని అమితంగా ఆకరించటం వల్ల
కొన్ని నిమిషాల్లోనే ఇద్దరూ గొప్ప ప్రేమికుల్లా మారి
పోయారు.

భారత్ రూపం ఆమెలో చెరగని ముద్రవేసింది.

“సెలా” చిన్నగా పిల్చాడు భారత్.

“ఏమిటి?” అతనివైపు తిరిగింది.

“అలాచిసున్నావు ఎవరి గురించి?”

“నీ గురించే.”

“నీకు మరో పని లేదా నా గురించి ఆలోచించటం తప్పించి.”

“లేదు. నేను నీకోసమే బతుకుతున్నాను. ఐయామ్ బ్రీడింగ్ ఓన్లీ ఫర్ యూ.”

“థాంక్ యూ” సున్నితంగా ఆమె చేతిమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

“నాకు భయంగా వుంది భారత్.”

“ఎందుకు?”

“ఇండియా వెళ్ళిన తర్వాత అక్కడి అందగత్తెల వలలో చిక్కినన్ను మరచిపోవుకదా.”

“యూ సిల్లీ .... ఈ భారత్ ఎప్పటికీ నీ మనిషే. అలాంటి భయాన్ని నీలోనించి దూరంగా తరిమివెయ్యి సెలా.”

“ఐయామ్ డామ్ లక్లీ భారత్.”

*

*

*

చేన్ ఆకాశంలో మాసుకు వెళుతోంది.

నిమిషాలు — గంటలు గడుస్తున్నాయి.

ఉన్నట్లుండి విదో గొడవ వినిపించింది.

సెలా మాటాడబోయి ఆగిపోయింది.

వెనక్కు తిరిగి చూశారు.

ఎవరో ఇద్దరు — బల్గేరియా దేశసులా వున్నారు....

ఒకరిమీద ఒకరు కలియబడుతున్నారు.

“ఐ విల్ డ్రింక్ యువర్ బ్లడ్” ఒక వ్యక్తి అంటున్నాడు. అతనికి నలభై యేళ్ళలోపు వుంటాయి.

కొంచెం సన్నగా వున్నాడు.

“యూ ఇడియట్” రెండో మనిషి అతనిమీదకు వచ్చాడు.

అసలు ఏం జరిగిందో ఎందుకు వాళ్ళిద్దరూ అలా తిట్టుకుంటున్నారో ఎవ్వరికీ అరంకాలేదు.

“వాట్ హేపెండ్?” ఓ ముసలాయన సెలను బల అడిగాడు.

“ఐ డోంట్ నో.”

వాళ్ళు తిట్టుకుంటున్నారు. అప్పుడే కనుకు తియ్యబోతున్న కొంతమంది విసుక్కుంటున్నారు.

“వాటిక్ దిస్ న్యూసెస్” అన్నాడా ముసలాయన. ఆయన పక్కనే కూర్చున్న యువతి లేచి నిల్చుని టాయ్ లెట్ రూమ్ కేసి నడిచింది

ఆ యువతి అందం చాలామందిని ఆకరించింది,

మెరుపు తీగలా వుంది.

భారత్ కూడా ఆమె కనిపించినంతవరకు మాళాడు. అప్పటివరకు ఆమెను గమనించనందుకు బాధపడ్డాడు.

“భారత్ .... ఆమె నాకంటే అందంగా వున్నదా?”

అతను నవ్వి “లేదు. ఆమె నీకంటే అందంగా లేదు. నీ అంత అందంగా వున్నది” అన్నాడు.

“ఏమైనా ప్లెన్ లో చాలామంది మగాళ్ళ దృష్టిని ఆకరించింది.”

“అవును.”

“నీ దృష్టిని కూడా.”

“నేనూ మగాడే కదూ.”

వాళ్ళలా మాట్లాడుకుంటూ వున్నప్పుడే ఆ ఇద్దరి గొడవా తారసాయి నందుకుంది.

అందులో ఒకడు జేబులోనించి పిస్తోలు బయటకు తీశాడు.

ప్రయాణీకులు భయపడ్డారు.

ఇంతలో టాయ్ లెట్ రూమ్ లోకి వెళ్ళిన ఆ అందాల సుందరి అప్పుడే బయటకు వచ్చింది.

సరిగ్గా అదే సమయంలో ఏర్ హోస్టెస్ ఆ మనుషుల మధ్యకు వచ్చింది.

ఒకే ఒక్క నిమిషం.

కవ్వమన్న అరుపు.

ఏం జరుగుతుందో తెలుసుకునే లోపుగానే అందాల సుందరిని ఓ నల్లగా కర్కశంగా వున్న మనిషి తన స్టీట్లో నించి చివాలన లేచినిల్చుని వెనుకనించి ఆమె నడుం చుట్టూ చెయ్యివేసి గట్టిగా బిగించాడు.

అప్పుడా యువతి కవ్వన అరిచింది.

వెంటనే క్షణంలో నల్లగా నిగనిగలాడుతున్న పిస్తోలు ప్రత్యక్షమయ్యింది అతని చేతిలో.

అదే క్షణాల్లో —

గొడవపడుతున్న యిద్దరిలో ముందుగా పిస్తోలు బయటకు తీసిన మనిషి ఏర్ హోస్టెస్ ను కూడా వెనుకనించి గట్టిగా పట్టుకుని “ఎవ్వరు కదలకండి” అని ఓ ఆజ్ఞ జారీచేశాడు.

అందాల సుందరి — ఏర్ హోస్టెస్ ప్రాణభయంతో గిలగిలాడిపోయారు.

ప్రయాణీకుల మధ్య అప్పటివరకూ ఏదో ఇంగ్లీష్ మేగజైన్ చదువుకుంటున్నట్టు నటిస్తున్న ఓ పాట్టిగా వున్న బట్టతల మనిషి కూడా ప్యాంటు జేబులోనించి పిస్తోలు బయటకుతీసి యెవ్వరికీ కనపడకుండా పట్టు

కున్నాడు.

“జాగ్రత్తగా వినండి.... మేము విమాన దొంగలం. మిమ్మల్ని దోపిడీ చెయ్యటమే మా ధ్యేయం. దయచేసి మీరు మాతో సహకరించి మీ దగ్గర వున్న విలువైన వస్తువులను మాకు వెంటనే యిచ్చేస్తే మా పని పూర్తి అవగానే ఈ స్టేషను ఎక్కడో ఒకచోట ఆపుచేయించి మేము వెళ్ళిపోతాం. ఎవరైనా ప్రతిఘటించినా, ఎదురు తిరిగే ప్రయత్నంచేసినా ముందుగా ఈ అందాలసుందరి వీర్ హోస్టెస్ ప్రాణాలను పోగొట్టుకుంటారు. ఆ తర్వాత వరుసగా మా దగ్గర వున్న పిస్తోళ్ళ గుండ్రకు బలి చేస్తాం.”

ఆ హెచ్చరిక వినగానే అందరికీ ప్రాణాలు ఎగిరి పోయినట్లు అనిపించాయి.

ఊహించని పరిణామం.

వాళ్ళిద్దరూ దొంగలే. ఒకరికొకరు గొడవపడి తిట్లు కుంటున్నట్లు నటించి అందరి దృష్టిని ఆ వైపుకు మరలించి ఆ అందాల సుందరిని పట్టుకున్నారు.

ఇప్పుడేమిటి చెయ్యటం?

వాళ్ళు అడిగినట్లుగా విలువైన వస్తువులన్నింటినీ ఆ నలుగురు దొంగలకీ ఇచ్చేయ్యటమేనా?

“భారత్.”

చిన్నగా పిల్చింది స్టెల్లా.

“ఊ.”

“వజ్రాలు.”

“ఓ. అరవకు ప్రమాదం.”

చిన్నగానే కసురుకున్నాడు భారత్.

అతని ఆలోచనలన్నీ ఆ వజ్రాల గురించే వున్నాయి.

లక్షలు విలువచేసే వజ్రాలు తన దగ్గర వున్నాయి. వాటిని ఆ విమాన దొంగల బారిన పడకుండా దాచటం సాధ్యమవుతుందా? వాళ్ళకు అనుమానం వచ్చిందంటే మనిషిని ముక్కలు ముక్కలుగా కోసి అంగుళం అంగుళం వెతుకుతారు.

అలాంటి దొంగల గురించి ఇంతకుముందు తను ఎన్నో సార్లు విన్నాడు.

కాని—

వాళ్ళను ప్రత్యక్షంగా కలుసుకోవటం ఇప్పుడే.

అలోచిస్తున్నాడు.

నెలా అలోచిస్తోంది.

ప్రయాణీకు లందరూ అలోచిస్తున్నారు.

దొంగలు కూడా అలోచిస్తున్నారు.

“షాంకీల్” అందాల సుందరిని పట్టుకున్న దొంగ కంఠం ఖంగుమన్నది.

అప్పటివరకూ మేగజైన్ చాటున పిస్తోలు పట్టుకుని కూర్చున్న పాట్లనునిషి చివాలున లేచి నిల్చున్నాడు.

“సారు యువర్ వర్క్” అర్చాడతను.

వెంటనే దోపిడీ మొదలయ్యింది.

షాంకీల్ పెద్ద నూళ్ళేసు తీసుకున్నాడు.

ఒక్కొక్కరి దగ్గరికి వెళుతున్నాడు.

ఈ లోపుగా మరోసారి అందరికీ హెచ్చరిక విన పడింది.

“దయచేసి యెవ్వరూ ప్రాణాలు పోగొట్టుకోకండి. ప్రాణాలు తీయటం మాకు సరదా. వినా మీరు బుద్ధిగా ప్రవర్తించే మీ ప్రాణాలకు ప్రమాదంలేదని మీకు హామీ ఇస్తున్నాము.”

ఆ హౌచ్యరిక చేసిన మనిషి అందాల సుందరిని
మరింత గట్టిగా నొక్కాడు.

ఆమె కెవ్వమన్నది మరోసారి.

పెద్దగా నవ్వాడతను.

నలుగురో ఒకడు కేబిన్ రూమ్లోనించి యెవ్వరూ
బయటకు రాకుండా పిస్తోలుతో కాపలా కాస్తున్నాడు.
ఓ యాభై యేళ్ళు చాటుతున్న స్త్రీ దగ్గరకు వచ్చాడు
షాంకీల్.

ఆమె వేలికి వజ్రపు ఉంగరం వుంది.

“ఊ.... ఇవ్వు” పిస్తోలు వూపుతూ హుంకరించాడు
అతను.

“నో. ఏ వోంట్ గివ్ దిస్ డె మంట్ రింగ్. దిస్
వాజ్ ప్రెజెంటేడ్ బై మె హాస్పిటల్. దిస్ ట్ మి
రెఫ్ ... నో ... నో” పెద్దగా యెచ్చింది ఆమె.

అంతా చూస్తున్నారు.

ఆ దృశ్యం చూస్తుంటే చాలామంది కళ్ళలో నీళ్ళు
వచ్చాయి.

“వాటిజ్ దట్ నాస్పెన్స్.”

షాంకీల్ పిస్తోలును ఆమె కణతలకు నొక్కిపెట్టి
“యూ ఓల్ డిట్. ముందు ఆ ఉంగరం తీసివ్వు. లేక
పోతే నువ్వు నీ మొగుడి దగ్గరకు వెళతావ్” కర్క
శంగా అన్నాడు పళ్ళు బిగబట్టి.

“ఇవ్వు. ఇవ్వును” పెద్దగా అరవబోయిందామె.

అంతే.

షాంకీల్ పిస్తోలు వెనక్కు తిప్పి ఆమె తలనిద
గట్టిగా కొట్టాడు.

చిన్నగా మూర్తి తల వాల్చింది ఆమె.

ఆమె వేలికి వున్న రైమండ్ రింగ్ ను బలవంతంగా లాగేశాడు.

ఇదంతా చూస్తూ మిగిలిన ప్రయాణీకులందరూ గజగజ వణికిపోయారు. షాంకీల్ ఒక్కొక్కరి దగ్గరకూ వస్తుంటే అంత ముందుగానే వాళ్ళ దగ్గర వున్న విలువైన వాటన్నింటినీ బయటకుతీసి రెడీగా వుంచుకున్నారు. భారత్ మెదడులో ఆలోచనలు విమాన వేగంతో ప్రయాణిస్తున్నాయి.

ప్రయాణీకుల దృష్టి అంతా షాంకీల్ మీదా ఏర్పాట్లతోను పట్టుకున్న మనిషి మీదా నిమగ్నమై వుంది. వాళ్ళెవ్వరూ అందాల సుందరినీ, ఆమెను పట్టుకున్న మనిషినీ గమనించలేదు.

కాని—సెలాలెండుకో ఆ యువతిని చూసి ఉలిక్కి పడింది.

అతను ఆ యువతిమీదకు తలవాల్చి చిన్నగా ఏదో అంటున్నాడు. ఆమె నడుంమీద చేతితో నిమగ్నుడు.

ఆమె నవ్వుతోంది.

చిన్నగా యేదో గొణుగుతోంది.

“భారత్” పిల్చింది సెలాలెండు.

“వూ....”

“ఆ బ్యూటీని చూడు” చిన్నగా అన్నది.

“చూస్తున్నాను. ఆమెకూడా ఈ దొంగల ముఠాలో మనిషే. అంత నాటకం.”

“ఐతే ఏర్ హోసెన్ కూడా ఇందులో మనిషేనా?”

“ఏమో.... ఐవుండోచ్చు.”

విమానం గాలిలో మాసుకుపోతోంది.
 లోపల ఇంత దోపిడీ జరుగుతున్నా కేబిన్ రూంలో
 వున్న మనుషులకు కొంచెంకూడా తెలీదు.
 సముద్రంమీద ఎగురుతోంది విమానం.
 షాంకీల్ — భారత్ దగ్గరకు వస్తున్నాడు.
 మధ్యలో ఇంకో ఇద్దరు వున్నారు.
 ఓ ముసలాయన ఆయనే నెలాను 'ఏమిటా గొడవ'
 అని అడిగినాయన.

ఆయన షాంకీల్ తన దగ్గరకు రావటంతోనే "టేక్
 దిస్ .... టేక్ దిస్" అంటూ తన దగ్గరవున్న రెండు
 బంగారు వుంగరాలు, ఇంకొంత కరెన్సీ ఇచ్చేశాడు.

తర్వాత మరో మనిషి.

ఆ మనిషి వంతుకూడా విపోతే ఇక మిగిలింది భారత్.
 అతని గుండెలు అదురుతున్నాయి.

ఎంతో కష్టపడి సేకరించిన విలువైన వజ్రాలు. అంతే
 కాదు. చివరి క్షణాల్లో — కరోన్ ను హత్యచేసి ఆమె
 నూస్కేసులో వున్న గోల్డు కాయిన్స్, వజ్రాలుకూడా
 ఇప్పుడు ఈ విమాన దొంగలు, హైజాకర్స్ దోపిడీకి గురి
 కాబడుతున్నాయా?

అలాచిస్తుంటే మెదడు పేలిపోతున్నట్టు అనిపిం
 చింది.

ఇప్పుడేమిటి చెయ్యటం?

తనదగ్గర పిస్తోలు వుంది.

దాంతో ఆ దొంగలను ప్రతిఘటిస్తే?

సాధ్యమేనా? తను వాళ్ళను ఎదిరించగలడా?

తనకు తోడుగా నెలా వుంది.

నెలా!
 లగ

అవును. ^{బల}సెలా సాధారణమైన ఆడదికాదు.
ఆడపులి.

తెగువ — చొరవ ఉన్న మనిషి.

గురితప్పకుండా పిస్తోలు పేల్చగలదు.

వి^{బల}నా — ^{బల}సెలా ఏమని ఆలోచిస్తోంది? ఇలాంటి పరి
స్థితులో ^{బల}సెలావంటి ధైర్యం — తెగువ వున్న ఆడది
మానూ వూరుకోదు. ఆమెకు తెలుసు. తన దగ్గర వున్న
లక్షలు విలువ చేసే వస్త్రాలు — బంగారం గురించి.

మాట్లాడుకోటానికి వీలేదు.

షాంకీల్ దగ్గరలోకి వచ్చాడు.

ఇక ఆలోచించటానికి వ్యవధిలేదు. మొత్తానికి తను
ఏదో చెయ్యాలి. తన సంపదను ఈ విమాన దొంగలకు
అప్పగించటానికి వీలేదు.

ఆ సమయంలో హఠాత్తుగా భారత్ కు కెరోన్
గుర్తుకు వచ్చింది.

కెరోన్.

చావబొత్తూ తమని శపించిన ఆడది.

కెరోన్ శాపం నిజం అవుతుందా? లేకపోతే తను
ఈ విమాన దొంగలబారిని పడతాడని వూహించ
గలిగాడా?

దీనికంతటికీ కారణం కెరోన్ శాపమేనా?

ఓ కెరోన్ .... నన్ను త్షమించు.

అతని ఆలోచనలు ఇలా వున్నప్పుడే ఒక్కసారిగా
^{బల}సెలా చిన్న జర్కతో కదిలినట్లు అనిపించింది.

మెరుపు వేగంతో ఆమె చెయ్యి పనిచేసింది. వర్షులో
గుండెల మధ్య వున్న రివాల్వర్ ను బయటకు లాగి
అందాల సుందరిని పట్టుకున్న వాడిచేతికేసి గురి చూడ

కుండానే పేల్చింది.

థాం.... థాం.... — ఆమె గురి తప్పలేను ఏనా.

బాధతో అరిచాడు వాడు. వాడి చేతిలో వున్న పిస్తోలు కిందపడిపోయింది.

ప్రయాణీకులంతా ఉలిక్కిపడ్డారు.

షాంకీల్ ఎలర్లు అయ్యాడు. అతని చేతిలో వున్న నూర్తేసును బిగించి పట్టుకుంటూనే నెలవెపు తిరిగాడు.

ఐతే — అప్పటికే భారత్ క్షణంకూడా వృథాచెయ్యి కుండా ప్యాంటు జేబులోనించి రివాల్వర్ బయటకు లాగి షాంకీల్ కేసి కాల్యాడు.

పక్కకు తప్పుకున్నాడు షాంకీల్.

గురి తప్పింది.

రివాల్వర్ మోత విని కేబిన్ రూంలోనించి ఓ మనిషి బయటకు వచ్చాడు. అంతే, అక్కడే కాపలా ఉన్న మనిషి పిస్తోలు పేల్చాడు. కెవ్వుమని బోర్లా పడి పోయాడు అతను.

వెంటనే కాపలా మనిషి లోపలకు పరుగుదీశాడు.

అంతా గొడవగా మారిపోయింది వాతావరణం.

నెలవెపు మరోసారి రివాల్వర్ పేల్చింది. అందాల సుందరి గుండెలోకి దూసుకుపోయింది గుండు.

కసిగా నవ్వుకుంది నెలవెపు.

మొదలు నరికిన చెట్టులా కూలిపోయింది అందాల సుందరి.

“డరీ డెవిల్ .... నువ్వు అందాల సుందరివా .... నీ అందం నీతోనే అంతమైపోతోంది. ఈ ముఠాతో కలిసి

నాటకం ఆడతావా?" మరోసారి రివాల్యూర్ పేల్చటానికి సిద్ధంగా వుండి సెలా.

బోర్గా పడినవాడు లేవబోయాడు, కాని సెలా వాడికా అవకాశం ఇవ్వలేదు. ఈసారి గురిచూసి వాడి తలకేసి చూసి పేల్చింది.

మళ్ళీ ఆమె గురి తప్పలేదు. వాడి తల్లో దూరిపోయింది బులెట్.

పెద్ద ఆర్ నాదం చేశాడు.

పక్కకు తప్పుకున్న షాంకీల్ ను మరోసారి కాల్యాడు భారత్.

కాని—వూహించని విధంగా ప్లేస్ ఓ పక్కగా ఒరిగిపోయింది. ఒకరిమీద ఒకరు పడ్డారు.

కేబిన్ లో మూడుసారు పిస్తోలు పేలిన చప్పుళ్ళు వినిపించాయి. వెంటనే ఓ యిద్దరి ఆర్ నాదాలు విన పడ్డాయి.

“మె గాడ్ వేలెట్ ను కాలేళారు” ముందుకు పడి పోతూ సెలాను పట్టుకుంటూ అన్నాడు భారత్.

సెలా ఏదో మాట్లాడబోయింది.

కాని అప్పటికే ప్లేస్ కంట్రోల్ లేకుండా ఒరిగిపోతుండటంతో బోర్గా పడిపోయింది.

అంతా గోలగా ఆరుస్తున్నారు.

ప్లేస్ ఒరిగిపోతోంది.

ఉన్నట్టుండి ఒక్కసారిగా మంటలు పెకిలేచాయి.

వెల్లోలు టాంక్ అంటుకుంది. బులెట్లు టాంకుకు తగిలి వుండాలి.

(సశేషం)